

Dimma allan rættin javnaðar- flokkurin vil!

DIMMALÆTTING sigur í oddagreinini í gjár, at javnaðarflokkurin »heldur vildi arbeiði til allar hendur« enn at taka undir við teimum uppskotum, eitt nú sambandið skal hava lagt á ting fyri at byrgja fyri teirri støðu, vit tíverri eru í.

TEY, sum kenna sambandið, vita uttan iva, hvat hesi uppskot snúdu seg um, — at niðurbinda samfelagið og harvið reka sum flest av landinum og einki petti fyrirtaka sær til tess at fáa gongd á aftur.

HETTA eydnaðist teimum eisini í ólukkumát saman við øllum øðrum flokkum á tingi — bert ikki javnaðarflokkinum. Eitt av úrslitunum av hesum »varna« politikki sambandsins var størsta hópflyggjan úr Føroyum, vit í nýggjari tíð vita um. Gamaní vóru nú færri munar at metta, men eisini færri í arbeiðsførum aldri til at

verða við til neyðugu endurreisnina.

JÚ, sanniliga vildi og vil javnaðarflokkurin framvegis fyrst og fremst útvega arbeiði til allar vinnuførar hendur, tí uttan mun til, hvat sambandsella aðrir flokkar halda, so stendur javnaðarflokkurin fast við, at ryggurin í samfelag okkara er veiðifólk og framleiðandi fólk okkara. Alt annað, so neyðugt og gott tað annars er, má lagast eftir teimum korum, vit megna at veita teimum fyrru.

HINVEGIN er tað kanska sambandinum og teimum, sum hingu uppi við tí í seinstu samgongunum til rós, at hesir viðurkenna, at politiska hugflogið og neyðugi viljin ikki fanst til annað enn at reka fólk út í vinnuløysi, frá húsi og heimi. Men eftir valinum at døma hevði tað, hóast ótroystuligu mistreystisprædikur teirra, ikki til fulnar eydnast teimum at ryggbróta óbendiliga vilja fólksins til eina framtíð fyri føroyingar í Føroyum, sum enn einaferð fylktust um javnaðarflokkinn — flokkinn, sum tey vistu setti

arbeiði til allar hendur í há-sæti.

AT Dimma so saman við føroyingum annars ótolnast eftir at síggja fleiri hendur í arbeiði, er ikki so lægt. Hinvegin má tað sigast at vera sera smáligt av Dimmu ikki at kunna taka undir við teimum tiltøkum, sum nú hóast alt eru fyriskipað og geva teimum eitt gott orð við á vegnum, heldur enn bert at sáða ómegd um tær vónir, sum hóast alt aftur eru við at birtast millum manna.

FYRI at vera so positivir, sum vit altíð eiga at stremba eftir at vera, so kunnu vit kanska skilja Dimmu soleiðis, at hon vegna minni uppgávukenda partin av tingmanning sambandsins hóast alt heldur vildu verið við í endurreisingararbeiði landsstýrisins enn at seta flokkinn uttanfyri, sum »leiðsla« floksins valdi at gera.

MEN er politiskt hugflog, vilji til batar og ikki minst eitt vet av trúgv millum sambands-tingmenn uppá, at tað hóast alt er ómakin vert at stríðast fyri einum sømiligum lívi fyri

allar føroyingar í Føroyum, so skal samstarvsvilji ikki skorta frá javnaðarflokkinum.

HELDUR ikki skulu vit leggja nakrar treytir við — bert at sjálvsagdur rættur til arbeiði og harvið sjálvsvunnin rætt av samfelagságóðunum fyri øll, altíð verður tað, ið drívur verkið.

AT seta tering eftir nering, sum Dimma plagar at taka til, men sum hon hesuferð bert óbeinleiðis bendir á, eru hyggjuráð í øllum lívsins viðurskiftum, men javnaðarflokkurin fer ongantíð at loyva hesum nýtt sum skálaskjól fyri at taka breyðið úr muninum á júst teimum, sum minstu skyldina hava av, at ávísu bólkum í samfelagnum ikki skal nýtats at liva eftir hesum skilagóðu ráðum.

sosigaley

Dimmalættning

DAGBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐUR

Ikki undir koddan

Óli Breckmann sigur seg nú hava fingið fulla vissu fyri, at pengarnir, sum latnir verða í Arbeiðsmarknaðareftirlønargrunn, verða settir inn á hægstu rentu.

Landsstýrismadurin í almannamálum, Jóannes Eidesgaard, hevur persónliga givið undirritaða lyftu um, at ætlanin við nýggju eyka eftirlønarskipanini verður at fáa so stóran rentuvinning sum gjørligt til at nora stovnsfæð sum mest.

Hetta verður fyriskipað í reglurøð fyri grunnin, sum verður gjørd sum skjótast. Betur hevði tað verið at fingið trygd fyri aktuárlønarskipanini við at sett henda málsetning í

sjálva loygin undir nevndarvæðingini av málinum í lótinginum.

Endamálið við at veita eitt nevndarumboð frá Tryggingini er júst at fáa hesa eftirløn so munagóða sum gjørligt við at brúka rentuna eftir aktuárløn-rokningum sum best.

Sostatt hevur landsstýrismadurin tó veitt trygd fyri, at eitt so lágt inngjald í grunnin sum bert 1%, t.e. í miðal 150 kr. um mánaðin av hvørji mánaðarløn, við hægstu rentutílskriving nærri hesa pensjonsuppsparing sum mest.

Hvat hevði Óli Breckmann hugsað sær at landsstýrið gjørdi við pengarnar uttan at fáa so nógvu rentu sum gjørligt burturúr?

— Hæddi hann roknað við, at landsstýrið fór at

leggja pengarnar undir koddan ella stinga teir undir madrassuna?

Sambands- flokkurin er altíð sakligur!?

Dimmalættning endurgevur okkurt av tí, sum sambands-tingmaðurin, Eilíf Samuelsen hevur sagt á tingi:

Javnaðarflokkurin vann seinasta valið við lyftin um, at nú skuldu hjolin aftur fara at mala, at at nu skuldi arbeiði faast til allar hendur. Hvat er hent? Javnaðarflokkurin fekk 10 tingssessir, fleiri og fleiri hjól í samfelagnum stæða upp og fleiri og

fleiri fólk verða sagn úr starvi, missa arbeiði.

Eg havi ikki enn sæð eitt einasta uppskot frá Javnaðarflokkinum, sum munandi ber á tað rætta bortið. Og Javnaðarflokkurin man eisini hava á-sannað sína ómegd, tí nú hevur hann lagt uppskot fram um, at føroyingurin skal sleppa at drukna sínar sorgir í flokkuni.

Trupulleikarnir skulu leggjast í spritt. Hetta er loysn Javnaðarfloksins upp á samfelagskreppuna.

Hesi orð siga ikki so lítið. Tey siga fyrst og fremst nakað um hvussu nógvan alvara hesin tingmaður og flokkur hansara leggja í tingarbeiði og alvarsumu støðuna í landinum. Tað stóðu, sum fyrst og fremst hansara flokkur hevur komið okkum í.

Størri innlit

Eftir øllum at døma fáa vit um kanska ikki so langa tíð reglur um innlit í almenna fyrirsiting.

Sjálvstýrisflokkurin hevur á tingið sett lógmanni fyrispurning um hetta. Fyri lógmann, sum er sjúkari í lotuni, hevur varalógmaður svarað.

Í svari sínum verður vist til samgonguskjalið har sagt verður, at lóggávar um innlit í almenn viðurskifti, um javnstøðu og pressu-etiskt ráð verða fyrirreikar og kunnu leggjast fyri lógtíngið til óbundna viðgerð.

Sagt verður eisini, at landsstýrið og lógmaður arbeiða við tí.

Hetta svar kunnu vit bert fegnast um og vóna, at landsstýrið og lógmaður gera skjótt av, tí okkum tørva veruliga lóggávu á hesum økinum.

Spurningurin hevur verið frami fyrr. Seinast undir undanfarna landsstýri, men áðrenn lógaruppskotið náddi niðan í tingið slitnaði samgongan. Vónandi ikki av hesum uppskoti, kortini.

